

[Jan Køpke Christensen]

Og så kommer vi til det med elevindflydelsen. Vi ved, hvor svært det er for os voksne, os politikere: Vi vil helst diskutere det rent konkrete. Det dér med principielle ting er ikke sådan noget, man som voksen føler er så vigtigt. Vi vil diskutere noget konkret, og sådan har eleverne det også, tror jeg; det dér med det principielle, som jo ligger i skolebestyrelsernes regi, det er ikke noget, som man åbenbart har så nemt ved at tackle. Og det er nok dér, de store problemer ligger.

I forhold til tidligere er det nu sådan, at lærerne i dag føler, at de har mindre indflydelse. Jeg vil nok sige, at jeg føler ikke, det er helt rigtigt. Hvis man ser på samarbejdsstrukturen som sådan i kommunerne, tror jeg ikke, at det helt er tilfældet; det er nok noget, som lærerne bare efter vores opfattelse i høj grad føler. Det er ikke således, at de reelt har fået mindre indflydelse. Vi kan jo også se, hvor yderst sjældent man har afstemninger i en skolebestyrelse. Det er i hvert fald ikke noget, som sker ret ofte, medmindre det er noget med ansættelser osv., hvor man skal indstille til undervisnings- og kulturudvalgene og dermed kommunalbestyrelsen, hvem man ønsker i det pågældende sæde. Men efter vores opfattelse bør vi også prøve at se alvorligt på, om vi ikke kunne give lærerne den større kompetence med hensyn til ansættelse af lærere og ledere.

Redegørelsen lægger, som jeg sagde indledningsvis, op til en god debat og en utrolig vigtig debat, og jeg er glad for, at ministeren også har oplyst, at de problemer, der har været, vil man naturligvis arbejde på at få løst og få forholdene forbedret, få skabt klarhed og få gjort det bedre. Det er nok noget, vi alle sammen kan være enige om; og som en tidligere taler var inde på, er netop dette emne jo ikke noget, der kan give den helt store ophidsede debat.

Jeg tror, at alle i denne sal er interesseret i at få den bedst mulige skole, og det er vi naturligvis også i Fremskridtspartiet, og netop på det område, at forældrene skal ind og mærke, at de også har reel indflydelse, og at det ikke bare er de principielle synspunkter, der skal drøftes. At de virkelig også får noget at skulle have sagt, vil nok også være med til at give et større engagement, et større incitament til at få gjort noget ved de alvorlige ting, som vi jo vitterlig har set nogle steder i kommunerne på folkeskoleområdet.

Så vi håber på, at denne redegørelse kan være med til, at det bliver en bedre skole. Jeg er klar over, at det vil tage mere end tre år, og det kan diskuteres, om det ikke er for kort tid, tre år – det synes jeg personlig – at have til at udstikke nogle helt præcise, konkrete linjer for, hvad der er gået galt, og hvad der ikke er gået galt. Vi har jo set det før, og vi vil garanteret også se med den nuværende folkeskolereform, at det vil komme til at vare mange år, før dette kommer til at køre, som det skal.

Men endnu en gang tak for redegørelsen.

Vibeke Grønbæk (RV):

Da partiets ordfører ikke kan være til stede, skal jeg kort redegøre for partiets synspunkter.

Jeg vil gerne takke ministeren for redegørelsen, som Det Radikale Venstre er tilfreds med.

Der er nu gået fire år, siden loven vedrørende skolernes styrelse blev vedtaget, og et vigtigt område for vores parti var bl.a. decentralisering og selvforvaltning. Det skulle gå igennem loven som en rød tråd. Desuden var den øgede forældreindflydelse og styrkelse af skolelederne også afgørende elementer for at se en samlet og styrket folkeskole.

Undervisningsministeriet har undersøgt erfaringerne og konkluderer, som der står, at reglerne i det store og hele virker efter hensigten, hvilket dog ikke kan udelukke, at der er problemer. Det er også Det Radikale Venstres opfattelse. Vi mener, at loven fungerer godt, men som på så mange andre områder tager tingene tid, som Piet Hein udtrykte det.

Dér, hvor det største problem er, er i samarbejdet mellem kommunalbestyrelserne og skolerne. Dette skal rettes op bl.a. igennem mere information og kursusvirksomhed. Det er vigtigt, at kommunalbestyrelserne afsætter de nødvendige ressourcer til at afholde kurser for de nyvalgte skolebestyrelsesmedlemmer, så man i bestyrelserne mødes på måske ikke samme faglige grundlag, men i hvert fald så på det mest nødvendige fællesgrundlag. Mange misforståelser og samarbejdsvanskeligheder kan undgås, hvis man fra starten kan mødes i dialogen uden at skulle bruge tiden på at definere hvert enkelt fagudtryk. Dertil er det helt afgørende, at man hurtigt får udlagt de enkeltes kompetence og derefter kan gå til opgaverne.

Det fremgår af redegørelsen, at lærerne føler, at deres position er blevet svækket med